

Nagyszékelyi Hírmondó

Bevezető

Kedves Olvasók!

Új évszámot kell megszoknunk, beköszöntött pár napja 2014. Ez nem azt jelenti, hogy tiszta lappal kezdhetjük, hanem az ünnepek után – lehetőleg családi környezetben szeretettel feltöltődve – újból fel kell vennünk a szerszámainkat, és hajtani a kereket tovább. De remélem, vannak, akik a hétköznapiakba nem merevednek bele, és a változtatás reményétől hajtva meg tudják valósítani, amit ilyenkor annyiszor kívánunk egymásnak: Boldog Újévet! Fogadják szeretettel az év első Hírmondóját. Várjuk továbbra is írásaikat! *Bócsó Renáta*

Vöröskeresztes munka Nagyszékelyben a 2013. évben

2013. május 23-án (csütörtök) egészségnapot rendeztünk Nagyszékelyben.

Négy generáció, összesen 80 fő vett részt az eseményen. A szokásos szűrővizsgálatokon kívül a legfontosabb és legérdekesebb esemény az újraélesztés bemutatása és megtanulása volt az „ambu-babán”.

2013. június 29-én (szombat) a falunapi rendezvényen ismét lehetőség volt az újraélesztés gyakorlására. Az érdeklődőket Kelemen Katalin védőnő tanította. Új tagok belépésére is sor került.

2013. október 12-én (szombat) a Nagyszékelyi Új Élet Nyugdíjas Klub mikrotérségi nyugdíjas találkozót rendezett a nagyszékelyi kultúrházban, 140 résztvevővel. A program egész nap tartott, és többek között az önkéntes vöröskeresztes segítőknek is köszönhetően nagyon jól sikerült.

2013. december 8-án (vasárnap) adventi vásárt, gyermekeknek kézműves foglalkozást, ruhaosztást és csereberét rendeztünk a pedagógusokkal közösen az iskolában. Közel 50 érdeklődő volt.

2013. december 20-án a Polgármesteri Hivatal által rendezett közös karácsonyi ünnepségen, az óvodások, iskolások és Fodor Otília műsora után a vendéglátáshoz a helyi vöröskeresztes szervezet is hozzájárult szaloncukorral, mézeskaláccsal és aprósüteménnyel.

A fent említett események mutatják, hogy a vöröskeresztes munka mindenhol megállja a helyét. Érdemes programokat szervezni és népszerűsíteni a segítségnyújtást.

Igaz, a véradók szervezése Nagyszékelyben nem túl sikeres, talán a lakosság kis létszáma és az egészségi állapota miatt, de az eseményeken való részvétel figyelemre méltó.

A programok megvalósításához mindig segítséget kaptunk a Tamási Városi Vöröskereszt vezetőjétől, Szabó Györgynétől, az előadóktól, dr. Bakóné Deák Zsuzsannától, a helyi pedagógusoktól és a Nagyszékelyi Önkormányzattól. Köszönjük. *Nagy Sándorné*

Kívánságkosár

Várkonyi Zoltán polgármesternek a Nagyszékelyi Hírmondó 2013. decemberi 2. számú lapjában közzétett évvégi jókívánságait megköszönve és azokat viszonzva, a teljes Helyi Vezetőségnek, valamint az Önkormányzat minden dolgozójának további eredményes munkálkodást és sok sikert kívánok! Tisztelettel: Hunfalvi

Maczkó Györgynének, Marika néninek boldog 18. :) születésnapot kíván unokája, unokája férje, és dédunokája, Karcsika.

Juhász Attilának boldog névnapot kíván családja.

F o n ó h á z

Átalakul a kézműves kör. Szerveződött egy kis csapat, akik fontosnak tartják, hogy tanuljunk egymástól és alkossunk együtt. Találkozási pontként lehetőséget ad tapasztalatcserére, információcserére, egymás alaposabb megismerésére, megbecsülésére, kikapcsolódásra.

Helyszín: Művelődési Ház nyugdíjas terem

Időpont: január 10-től minden pénteken 15 órától 18 óráig

15–16 óra között szervezett foglalkozás (de ezzel párhuzamosan azok is jöhetnek, akik haladni akarnak a saját kézimunkáikkal!)

16–17:40 között mindenki haladhat a saját tervei szerint akár hozott alapanyaggal, akár az előző foglalkozáson elkezdettel.

17:40-től rendrakás, takarítás

A januári szervezett foglalkozások rendje a következő:

Január 10. 15–16 óra között: gyöngyhímző tanfolyam indul (vezeti: Gyergyói Noémi) Noémi várja azokat az iskolás leányokat és idősebb hölgyeket, akik érdeklődnek a technika iránt. Ez több foglalkozást foglal magába, melyre ezen az első alkalmon kell bejelentkezni!

Január 17. 15–16 óra között: gyöngyhímzés folytatása

16–16:30 között félórás előadás a gyapjú feldolgozásáról *Birkanyírástól a használati tárgyig* címmel, melyben Bócsó Renáta képekkel illusztrált beszámolót tart a 2013 nyarán Visnyeszéplakon megszervezett gyapjútáborról. Az előadás után bemutatja azokat az eszközöket, melyek használatát a további foglalkozásokon lehet kipróbálni, gyakorolni.

Január 24. 15–16 óra között: gyöngyhímzés és gyapjúkártolás, fonalsodrás eszköz nélkül

Január 31. 15–16 óra között: gyöngyhímzés és fonalsodrás kéziorsóval és rokkával

Várunk minden érdeklődőt, társaságra vágyót, alkotni vágyót nemtől, kortól függetlenül, illetve olyat, aki bizonyos technikában jártas, és szívesen tartana foglalkozásokat.

Örölnénk, ha a Fonóház más programokat is magában foglalhatna (pl. sakk, társasjáték, irodalmi művek felolvasása stb). Ha van hasonló téma, ami foglalkoztat, és szívesen szerveznéd, gyere el, és egyeztessünk róla!

Köszönjük az Önkormányzat támogatását, hogy ötletünk megvalósulhat.

Bócsó Renáta

Február 2. - Gyertyaszentelő boldogasszony

Ezen a napon a keresztény egyházak jó részében annak az évfordulóját ünneplik, amikor Mária és József – a zsidó előírásoknak megfelelően – elvitte a jeruzsálemi templomba bemutatni az elsőszülött fiút, Jézust (Luk. 2.22–39.). Az akkori törvények szerint a fiúkat negyven, a lányokat hetven napos korukban kellett a zsinagógában bemutatni. Emellett az elsőszülött fiút Istennek kellett ajánlani és áldozattal megváltani – Jézusért egy pár gerlicét áldoztak szülei. Így már érthető, miért nevezik ezt a napot *Jézus bemutatásának*.

Másrészt a napot *Szűz Mária megtisztulásának* is hívják, hiszen ekkor fejeződött be Jézus szülőanyja számára a gyermekágyas időszak. Ma a gyermekágyat körülbelül hat hétnek, azaz 42 napnak tekintik. Ennek leteltével léphetett be Szűz Mária –másik magyar elnevezése szerint Boldogasszony – a szülés után először a templomba. A katolikus falvakban e napon szoktak gyertyát szentelni. A gyertya meggyújtása Jézust szimbolizálja, aki mint a sötétségben felgyulladó fény, reményt és hitet hozott a világba.

Az ünnep eredeti elnevezése Tűzszentelő Boldogasszony volt, mely azt fejezte ki, hogy ébred a Belső Tűz a természetben. Ébred a föld, ébrednek a fák, újra elindulnak a télen leállt energiaáramlások. A felébredés napja ez. A pogányoknál tehát ez a tavaszkezdő nap, a sötétségben felgyulladó fény tisztelete. Ünnepen tüzeket gyújtottak, a sötétség és a tél elűzésére.

Forrás: <http://www.nyest.hu/hirek/gyertyaszentelo>

„Amikor valaki meghal, szól a harang.
Amikor az erdő hal el és vele egy nép,
akkor senki sem mozdítja a kisujját sem.”

Viktor Schaubberger (1885-1958)
osztrák természettudós

„Az erdők halála vagy elvesztése csak a jéghegy csúcsa,
fényes tükre egy degenerált emberiségnek.”

Viktor Schaubberger

A fák dicsérete

A tél még várat magára. Januárban a rügyek pattanásig feszülnek, a cinege valamelyik nap nyitnikéket énekelt. Jóslatokba nem bocsátkoznék, de gondolom, sokak számára egyértelmű, hogy ha ez így folytatódik, milyen problémákat hozhat magával. Ugyan nem kell majd tartanunk a hótörleszoktól, hogy véletlenül elzáródunk a külvilágtól, de az egész év termésére kihathat ez a reakciója a természetnek.

Most persze szidhatnánk az időjárást, a természetet vagy akár az Istent is, hogy milyen szörnyű dolgok történnek velünk. Valljuk be, nagyon kevés ember az, aki a mélyére akar látni a dolgok közötti összefüggéseknek, és még kevesebb az, akik látván ezeket, nem csak vállat vonnak, hogy ők a globális összefüggések ellen egymaguk mit sem tehetnek, hanem megemelik magukat, és tesznek.

Igenis van mit tenni, hiszen az időjárás sok dologtól függhet egy földrajzi térséget tekintve. Talán mindenki megtapasztalta már, hogy Pincehely és Nagyszékely időjárása sokszor mennyire eltér egymástól, köszönhetjük ezt az uralkodó légmozgásoknak és annak a dombnak, mely a két település között emelkedik. Ugyanígy döntő befolyással bír a területen található növényzet, elsősorban a fák, az erdők jelenléte. (Lásd az Alföld elsivatagosodása a folyószabályozás és erdők kivágásának hatására.) Ugyanis a fa a legjelentősebb zöld felülettel rendelkezik a növények között. Életfolyamataival hatással van a levegő páratartalmára, környezetünk mikroklímája és a levegő széndioxid tartalmára, melyet a klímaváltozás fő okának tartanak.

Mivel az állatok a levegő oxigénjét lélegzik be, és széndioxidot lélegeznek ki, ha nem lennének növények, melyek fotoszintézisükkel a fordított folyamatot elvégzik, rövid időn belül nem lenne a Föld alkalmas az életre. A fák oxigéntermelő képessége függ méretüktől és életkoruktól, ami viszont fajtájuk és élőhelyük függvénye. Átlagosan azonban egy 70 és egy 50 éves fa kell ahhoz, hogy előállítsa egy ember éves oxigén szükségletét – tízéves fákból ugyanehhez a teljesítményhez már vagy 100 példány kellene. Az idősebb fák tehát különösen értékesek!

Egy átlagember élete során kilélegzett szén-dioxid ellensúlyozásához 38 db 40 éves fára volna szükség, az összes magyar lakos esetében közel 380 millió ilyen korú fára. Viszont a mai pazarló életmódunkból fakadó széndioxid-kibocsátásról még nem is beszéltünk. Ha ezt is kompenzálni szeretnénk, a kutatók azt mondják, legalább 90 billió db 40 éves fa tudná ellensúlyozni ezt Magyarországon (2007-es adatok szerint – azóta szerintem ez a szám csak nőhetett!). Ennyi fa persze aligha van Magyarországon.

Nyáron, tűző napsütésben nemcsak árnyékot adnak, de le is hűtik közvetlen környezetüket. Ez ugyancsak a fotoszintézisnek köszönhető, a folyamat során ugyanis víz szabadul fel. A növények párologtatnak, ami hőelvonással jár. Így az aszfalthoz képest a fák árnyékában akár 10-13 °C-kal is alacsonyabb lehet a hőmérséklet nagy melegben.

Emellett a fák megtörhetik a szél erejét, gyökereikkel megfogják a talajt, a biológiai sokféleség fenntartásában, a talaj-, rezgés- és zajvédelemben játszott szerepük tovább növeli fontosságukat, nem is beszélve a fák virágairól, terméseiről, gyümölcseiről, amik szintén igen értékesek.

Azt hiszem, a fák jelentősége nem elhanyagolható az emberiség jövőjét illetően. Ezért amikor kivágunk egy fát, akár mert haszontalannak véljük, vagy éppen saját célra kívánjuk hasznosítani, gondoljuk végig, hogy a fentieket figyelembe véve nem hajt-e élve több hasznot. Ha legközelebb szélvihar tombol, szárazság köszönt ránk, vagy sártenger zúdul a nyakunkba, ezek tudatában nem szidhatunk senkit, csakis saját magunkat, hogy elmulasztottuk pótolni azt, amit eddig kivágtunk.

Bócsó Renáta

„Szép földeinkből
Vadászni berkeket csinálnak, a-
Hová nekünk belépni nem szabad.”
(Katona József: Bánk Bán, Tiborc panasza)

A vadásatról

Megint ez az idézet jutott eszembe a vadásatról megjelent cikk kapcsán. Megint, mert régi családomnál ezt a témát többször végigharcoltuk. Ugyanaz a tudományos hangvétellel megspékelt érvelés, szemben a bezárt valósággal. Bezárt, mert egyre nagyobb területek kerülnek elkerítésre és azok, akik nem az (el)kerítőkhöz tartoznak, egyre kisebb területre záródnak be és egyre több élelethez jutnak ki. Ez a vadakra is vonatkozik.

De sorjában: „Anonymus lejegyezte, hogy a magyarok minden nemzetnél külön vadászok...”

Igen, **de az egyenlő vadászat volt!** Lovon ülve majdnem olyan mozgási lehetősége volt az egykori magyar vadászoknak, mint egy vadnak; a különbséget intelligenciával, gyorsasággal és retentő nagy figyelemmel tudta pótolni. Szemben a mai „sportvadászattal”, ahol mindenfajta hiper-szuper felszerelés segítségével leölik a vadat, amely eleve már nem a valamikori vad, mert nem ősvadonban él szabadon, hanem örülhet mondjuk egy szarvas, ha még tapasztalhat erdőt, és ha beszélni tudna, mindegyik be tudna számolni „kerítés-élményről”.

A rendszer természetéből adódik, hogy ma a vadászat a gazdagok „sportja”. (Egy pillanatra elképzelttem, milyen lenne, ha az *Arc* című film főszereplője képességeinek a birtokában lennék, aki közvetíteni tudta a lelőtt őz fájdalmát és halálfélelmét a lövést leadó vadásznak, hogy élje át a „sportból” való ölés „gyönyöreit” a másik oldalról is.) Az a véleményem, hogy ma ugyanaz a szellemi és anyagi konglomerátum vadászik, amely ipari mezőgazdálkodást folytat, erdőket tarol le, hatalmas területeket kerít be, ami végül is a vadhelyzet, egyáltalán a természet mai természetellenes állapotához vezet.

A cikk szerzője elmondja, hogy „szabályozza” a vadállományt, csak arról hallgat szemérmesen, hogy e tevékenység nem ennyiből áll. Ugyanis a vadásztatásból jövedelem származik, az elejtett vad pedig jelentős húsmennyiséget is képvisel, és itt jön be Tiborc a képbe. A mai Tiborcoknak persze „jobb” dolguk van, mert a multiknál akármennyi természetellenesen nevelt állat húsát és ezekből készült terméket vehetnek, csak közben... és itt a végszó, amiért reflektálni szerettem volna a vadásatról szóló cikkekre: közben a teremtett világ züllik szét azért, hogy kevesek nagyon jól járjanak és sokan nagyon rosszul, hosszú távon.

Nem irigységből írtam e sorokat, hanem a teremtett világ romlását siratva.

Gyergyói Noémi

Kiadói nyilatkozat

Nagy örömmel várjuk és szerkesztjük az újságba az olvasóktól érkező, a falu múltját és jelenét, lakói életét érintő színvonalas cikkeket, tudósításokat, híreket. Ugyanakkor leszögezzük, hogy az újság célja – mint azt címe is mutatja – elsősorban a falu lakóinak tájékoztatása, kis közösségünk híreinek eljuttatása minden lakoshoz.

A fenti írások nem az önkormányzat álláspontját tükrözik, hanem szerzőik véleményét közvetítik, a bennük megjelenő tartalomért a kiadó felelősséget nem vállal.

Az esetleges további viták elkerülése végett arra a kényszerű döntésre jutottunk, hogy a továbbiakban a véleménycikkek, publicisztikák, esetleg fölösleges vitát generáló olvasói levelek, ríposztok közlésétől eltekintünk, és az újságot szorosabban az eredeti céljának megfelelően fogjuk kitölteni tartalommal. Ehhez továbbra is várjuk segítségüket és írásaikat.

Megértésüket kérve kívánok boldog új évet minden nagyszékelyi polgárnak!

Várkonyi Zoltán

Kiadja Nagyszékely Község Önkormányzata, 7085 Nagyszékely, Táncsics u. 11. Tel.: 74/408-393

Az újság interneten is elérhető a www.nagyszekely.hu honlapon.

Az újság létrejöttét segítette: Bócsó Renáta, Hargita Péterné, Klubecz Istvánné, Nagy Sándorné, Várkonyi Zoltán.

Az önkormányzat Dolgozói terjesztették. Írást beküldött: Nagy Sándorné, Gyergyói Noémi, Hunfalvi Imre
Korrekto: Bori Tamás